

Tour delle Dolomiti

10 t/m 18 september 2016

Het was weer zover, onze jaarlijkse motortoer.

Ditmaal naar de Dolomieten, met z'n vieren en wel Kees Hoogland, Vincent van Goethem, Ronald Frinking en ondergetekende Cor Theissing.

Omdat we een dagje ouder worden, alleen Ronald is nog geen opa, was de reis voor zowel heen als terug met de trein van Dusseldorf naar Wenen en v.v.

Zaterdagochtend was het dan zover. Onder een stralende zon via de snelweg naar Amersfoort en vanaf daar binnendoor naar Dusseldorf. Ronald ging eerst nog maar atletiek wedstrijden van zijn dochter in Alphen aan de Rijn dus die kwam vanaf daar naar Dusseldorf.

Na Amersfoort over leuke landelijke weggetjes via Barneveld en Otterlo naar Arnhem. Over de Rijnbrug en langs de Nederrijn naar Bommel. Daar gestopt voor de maaltijd.

Over de Rijnbrug door Nijmegen, door de pittoreske Ooij polder naar Groesbeek om daarna bij Siebengewald Duitsland in te rijden.

Langs Kevelaer, Straelen en Viersen om na 285 km om 18.00 uur bij het DB Autozug station in Dusseldorf aan te komen. Onderweg uiteraard nog een terrasje gepakt. Vlak daarna kwam Ronald ook aan rijden en waren we weer een kwartet.

We konden alvast slobberbandjes aan de motoren vastmaken waar ze straks op de trein aan vast gezet worden. Daarna de stad in om bij een Turk wat te eten.

Terug op het station konden we rond 20.00 uur de motoren de trein op rijden. Nadat we ons vergewist hadden dat ze goed vast gemaakt werden zochten we onze Schlafwagen op.

De zoi een plekkie gegeven in de coupe en wachten op het vertrek. Dit werd uiteindelijk een ½ uur later omdat er stroomproblemen waren in de wagons. Maar om 21.20 uur werd letterlijk het licht op groen gezet.

Er was geen restauratiewagen maar gelukkig konden we bij de purser wel wat biertjes kopen al waren deze niet echt koud. Jammer. Rond middernacht kropen we in onze bedden voor de nachtrust. Kedekedeng, Kedekedeng.

Dag 2

Op tijd wakker. Een licht ontbijtje met een lekker bakkie koffie. Wenen kwam in zicht waar om keurig volgens het reisplan om 8.20 uur arriveerde. Tegen 9.30 uur waren de motoren van de trein en konden we onze reis op Oostenrijkse bodem voortzetten.

Binnen 5 km kwamen we de eerste Polizei-herr gewapend met een lasergun al tegen. Maar we hielden ons keurig aan de snelheid.

Een 25 km verder raakte we uit het stedelijke en reden we de Gutensteiner Alpen in.

Het was rustig, dus prachtig rijden door allerlei dorpjes geflankeerd door mooie bergen.

Bij de eerste stop lekker aan de koffie en de eerste Apfelstrudel smaakte ook goed.

Bij Bruck an der Mur gegeten. Hier weigerde mijn motor te starten, alarm problemen waardoor de startblokkering niet uitgeschakeld kon worden. \$%#@+?.

Uiteindelijk konden we via de noodprocedure de startblokkering opheffen maar waren wel een uur verder. Maar rijden maar weer.

Vanaf Bruck tot aan Judenburg reden we over een Bundesstrasse evenwijdig aan de snelweg. Weinig spectaculair.

Na Judenburg werd het weer mooi rijden door het dal van de Lavant.

Door leuke dalen naar St.Velt a.d. Glan en door naar Feldkirchen in Karnten.

Het einddoel van vandaag kwam in het zicht, de Ossiachersee.

In Bodensdorf staat een 300 m boven het meer het Hotel Hogt.

Deze hadden we uitgezocht voor de nacht en gelukkig hadden ze plaats zodat we na 385 km de motoren voor deze dag uit konden laten.

Dit hotel is in handen van een Nederlands stel en zij hadden het prima voor elkaar met overal een prachtig uitzicht op de Ossiachersee.

Een lekker koud biertje ging er goed in want het was een warme dag, 28 graden, geweest.

Nadat we ons verfrist hadden een uitstekende maaltijd.

Op deze zondagavond was het rustig in het hotel. De bar ging dan ook vroeg dicht. Een biertje meegenomen naar de kamer en daar nog geprobeerd de filmpjes van vandaag te bekijken.

Verder op tijd naar bed. Gruss Gott.

Dag 3

De mist hing als een groot gordijn over de Ossiachersee. Het hotel lag er net boven, een pracht gezicht. De zon piekte reeds door de wolken heen, het beloofde een mooie dag te worden.

Na een uitstekend ontbijt om 10.00 uur op de motor.

Op Villach aan en verder Provinciaal via de Pressegersee en Hermagor naar Mauthen.

Daarna het begin van het echte werk. De Karnische Dolomitenstrasse lag voor ons. Over de op 1306 m hoogte gelegen Passo di M. Croce reden we Italië binnen.

De afdaling was voorzien van mooie haarspeldbochten, genieten!!

Verderop een mooie route door de Val Pesarina.

Om de Gruppo delle Marmarolle naar Cortina d'Ampezo. Dit is een zeer toeristische stad dus maar snel door gereden.

Over de Passo di Falzarego en de Passo Pordoi naar Canazei. Daar getankt, was wel een rib uit ons lijf, een liter voor 1,53 € waar je in Oostenrijk 1,07 € voor betaalde. Bier is duurder per liter maar gelukkig gebruik je daar geen 15 liter per dag van. Een schrale troost.

Het laatste uur kregen we ook nog regen maar om 18.30 uur na 306 km arriveerde bij hotel Castel Latemar. Hier waren we in 2008 ook geweest voor 3 nachten. Nu bleven we 4 nachten.

Hoe is het toch altijd mogelijk, Ronald en Vincent hadden een kamer met uitzicht op de noodtrap en de daarachter gestalde auto's met motortrailers en Kees en ik hadden een balkon met een prachtig uitzicht op het dal en de ruige Dolomieten toppen. Ronald en Vincent hadden dan weer wel een ligbad.

Het avondeten werd opgediend door mooie dames in Dirndl kledij. Ze zaten er mooi opgebonden in, een klein zetje zou voldoende zijn om ze de vrijheid te geven. Dat hebben we maar niet gedaan.

De avond zijn we zoet geweest met het downloaden van de dagroutes voor de volgende dagen.

We hadden een laptop van het hotel ter beschikking maar het viel nog niet mee en dat viel ons wel tegen van dit toch gerenommeerde motorhotel.

Uiteindelijk toch gelukt en daarmee was het bedtijd geworden. Arrivederci.

Dag 4

De zon scheen alweer uitbundig op de grandioze Dolomieten toppen.

Na een goed ontbijt de motoren uit de stalling gehaald en om 9.30 uur op pad om de 9 passen toer te rijden.

Als eerste over de 1918 m hoge Passo di Pellegrino, gevolgd door de 2033 m hoge Passo di Valles.

Via een weg met mooie opgaande haarspeldbochten naar de 1970 m hoge Passo Rolle.

In het leuke S. Martino di Castrozza van een heerlijk bakkie met apfelstrudel genoten.

Het was dan wel prachtig weer maar de herfst was blijkbaar toch in aantocht.

De Almatrieb was hier gaande, want een kudde koeien kwam luid bellende over de weg vanaf hoger gelegen weiden.

Verder naar Tonacido en vanaf daar naar de 1369 m hoge Passo di Cereda.

Geeten in een leuke tent op de 1607 m hoge Passo Duran.

Over mooie op en neer gaande slingerende wegen naar de Passo Giau op 2236 m hoogte.

Bij Pocol de route naar de op 2105 m hoogte gelegen Passo Falzarego. Een prachtige afdaling met vele haarspeldbochten naar Livinallongo. Daar weer klimmen naar de Passo di Fedala op 2057 m.

In Canazei de motoren afgevuld. Om 17.45 uur terug bij het hotel na 247 km.

Op het zonovergoten terras genoten van een biertje. Het was 26 graden geweest dus hij smaakte best.

's Avonds nog weer bezig geweest voor een route. Ik had het wel gehad en zocht om 22.15 uur de kamer op waar ik een flinke nacht heb gemaakt.

Dag 5

Wederom een prachtige dag.

Na het ontbijt om 9.30 uur vertrokken.

De route voerde over een hoger boven het dal liggende weg richting Bolzano. Genoten van prachtige vergezichten wat een stop waard was.

In St. Pietro een bakkie gedaan.

Later over de Passo Gardena op 2121 m. Wat een landschap, je waant je zowat op de maan.

Via een mooie afdaling naar Corvara. Daarvanuit verder naar de Passo Pordoi. Een terras gepakt waar we even later konden genieten van een spectaculaire reddingsactie met een helikopter. In een spleet van het bergmassief waren blijkbaar enkele bergbeklimmers vastgelopen waardoor ze geen kant meer op konden. Sneu

voor hun, maar voor de toeschouwers op het terras een spektakel.

De afdaling naar Canazei verliep ook weer goed, evenals het laatste stuk naar het hotel waar we om 17.15 uur na 215 km terug keerde. Terras gepakt en later genoten van een uitstekende maaltijd opgediend door de mooie dames. Nog gezellig in de bar gezeten en om 23.30 uur te bed.

Dag 6

Deze dag begon goed, maar wel met een wolkendek.

Vandaag de Manghen-, Brocon- und Rolle –Pass tour. Op tijd vertrokken, want we wilden op tijd terug zijn. Ook vanwege de gezamenlijke BBQ die vanavond zou plaatsvinden.

Enkele kilometers vanaf het hotel passeerden we de Karersee. Een klein meertje met een diepblauwe kleur. Mooi om te zien. De weg tot aan Welschnofen was rijkelijk voorzien van mooi lopende bochten en leuke doordraaiende haarspeldbochten. Mooie opwarmers.

Over de 1805 m hoge Passo Lavaze. Na Cavalese de klim naar de Passo Manghen. Deze weg is niet veel breder dan een 3 meter en richting de top dienden zich hele krappe haarspeldbochten aan.

Het kwam hier op sturen aan.

Ook dit lukten ons weer en kwamen we op de 2047 m hoge Passo Manghen aan. Het weer was ondertussen omgeslagen.

Het was aardig mistig geworden maar nog net geen regen. In de gelijknamige hut een heerlijk bakkie genomen om door te warmen want de temperatuur was ook behoorlijk gezakt.

We vervolgden de tour, inmiddels wel in de regen. Rustig aan naar beneden waar het gelukkig weer droog werd. Tussen Borgo en Strigno over de provinciale weg. Zeker niet spectaculair.

Na Bienna gelukkig weer de bergen in. Over de 1616 m hoge Passo Brocon. Daar was weinig te zien en door naar Canal S. Bovo.

Na S. Martino di Castrozza begon het helaas weer te regenen. Ook de mist kwam flink opzetten en dat was geen pretje in de klim naar de Passo Rolle, ook hier op 1970 m hoogte weinig te beleven met deze weersomstandigheden.

De regen werd steeds heftiger, nog 2 passen te gaan. De Passo di Valles op 2033 m en de Passo Pellegrino op 1918 m. Maar ook dat lukte en zo kwamen we om 17.30 uur, na 220 km, behoorlijk nat aan bij het hotel. Gelukkig hadden ze daar de droogrekken in de droogkamer al aan staan, want we waren niet de enige die als verzopen katjes terug kwamen. Een heerlijke warme douche doet dan weer wonderen. Daarna een lekker biertje genomen en geproost op de goede terugkomst.

Zoals al gezegd stond er een gezamenlijke bbq op het programma. Deze stond buiten maar wel lekker warm binnen zitten om te eten.

Als besluit van ons verblijf later op de avond aan het poolen geweest. Om 23.30 uur was het mooi geweest en zochten we de bedden op. Morgen op tijd rijden voor de terugreis richting Wenen.

Dag 7

Op tijd uit bed want we wilden om 8.30 uur rijden. Gelukkig was alle kleding weer droog. Ideaal zo'n droogkamer.

Via Canazei over de Passo Gardena naar Corvara. Verder een mooie route over de SS244 naar Bruneck.

Vanaf daar rij je het schitterende Val di Anterselva in. De weg werd steeds smaller en voorbij de Antholzersee wordt deze zo smal dat het geregeld is d.m.v. een stoplicht. Vanaf onze kant mocht je doorrijden vanaf ----.30 tot ----.45. We waren er om ----.55. Was dus 35 minuten wachten voordat we door mochten rijden. Maar het was een mooie kronkelende route met scherpe haarspeldbochten om na een 10 km Oostenrijk binnen te rijden.

Vanaf daar door het Schwarzachtal. Door lieflijke plaatsjes naar Huben om vanaf daar de grotere weg naar Lienz te nemen.

Nu lag de volgende uitdaging onder onze voeten, de Grossglockner Hochalpenstrasse. Voorbij Heiligenblutt wel even 25 € per motor lappen maar zeker de moeite waard. Een fantastische route

voerde ons naar de pas Hochtor op 2504 m. Hier genoten van de prachtige vergezichten bij een temperatuur van 6,8 graden. Op naar beneden.

In de afdaling kwamen we een drietal oldtimer tractoren tegen die zwoegend omhoog gingen. Het bleek dat er in het lager gelegen Fusch een groot oldtimer festival was. Het jeukte er met recht van de tractoren. Een mooi gezicht maar we moesten verder.

Na Bruck a.d. Grossglocknerstrasse over de grotere weg naar St. Johan im Pongau. Vanaf daar nog weer een landelijke weg naar Altenmarkt im Pongau.

Daar staat hotel Laudersbach waar we in 2013 enkele nachten hadden vertoefd waar we om 18.30 uur arriveerden. Ook nu was er weer plek voor ons, dat kon ook niet anders nadat we alle 4 ons toen gekochte T-shirt van dit motorhotel toonden.

Spullen op de kamer en een lekker biertje. Die was wel verdiend hadden na de 320 km van vandaag. Het hotel beschikt over een leuke sauna, aangezien het tijd werd om ons lichaam eens te verwennen hebben we hier dankbaar gebruik van gemaakt.

Na deze weldadige ontspanning een heerlijke avondmaaltijd. Het galgemaal want morgen in Wenen zal het wel een eenvoudige maaltijd worden.

Lekker nagetafeld en gebierd waarna we om 24.00 uur de bedden opzochten.

Dag 8

Een blik uit het raam bracht niet veel goeds. Het regende!!!

Bevreesd om zeiknat in Wenen aan te komen en dan in een krappe coupe alles zien te drogen maakte ons niet echt blij. Maar ja, je doet er niks aan he.

Eerst een goed ontbijt waarna we ons in de pakken hesen en de motoren inpakten.

Om 9.00 uur weg. de route voerde over de N320 tot een 25 km voor Lienz. Daar de kleinere L734 genomen om de stad Lienz te vermijden.

Het weer klaarde gelukkig op en een stuk verderop, we reden inmiddels over de L146 door het Naturpark Gesause, kwamen we steeds meer groepjes mensen tegen. Eerst dachten we dat ze op de bus stonden te wachten. Verderop ging de weg echter over op onverhard. Plotseling getoeter achter ons, met een blik in de spiegel ontwaarden we een heuse rallyauto die ons voorbij wilde. Daarom stonden die mensen dus te kijken. De rallyauto maar gauw laten passeren.

Dat Naturpark Gesause is trouwens een verrassend stuk natuur. Een mooi dal waar we door reden met links en rechts prachtige rotspartijen.

Daar stopten we dan ook bij Gasthof "Zur Bachbrucke" om heerlijke koffie en apfelstrudel tot ons te nemen.

Na dit genot weer verder.

De route voerde over leuke niet al te grote provinciale wegen. Een genot om te rijden.

Verderop het dal van de Pielach in. Het werd hier ook steeds vlakker. De bergen lieten we achter ons wat betekende dat we de mooie wegen wel gehad hadden.

In Rabenstein an der Pielach bij Gasthof zum Alten Brauhaus een overvloedige maaltijd. Een Wienerschnitzel van zowat een ¼ m2. We komen tenslotte in de buurt van deze hoofdstad. De laatste etappe voerde steeds meer door industriegebied en later door woonwijken om na 315 km om 18.00 uur bij het Autozugbahnhof van Wenen aan te komen. Mooi op tijd.

Nog maar even terug de stad in om wat te eten en wat versnaperingen voor in de trein in te kopen. Dat we later weer terug kwamen bij het station stonden daar warempel 5 Limmenezen met hun motoren. Evert en Karin Koet, Ruud en Henny Beentjes en Vincent Vendel. Een verrassende ontmoeting waar ik, door de vrouwen, welkom gezoend werd op deze "romantische" stek in Wenen. Ze bleken ook nog naast ons te komen slapen, weliswaar met een wandje ertussen.

Evert was in 2011 een jaar met ons mee geweest wat deze ontmoeting zeer leuk maakte. Wie had dat gedacht om ons in Wenen te treffen.

Even later konden we de motoren de trein oprijden. Even kijken of ze goed vastgezet werden waarna we onze coupe opzochten.

Daar bleek dat we nog met 2 mensen de coupe moesten delen. Was wel krap allemaal maar we konden alles kwijt. Gelukkig was het in de loop van de ochtend goed weer geworden zodat alles droog was waar we zeer blij mee waren.

Om 21.30 uur verlieten we Wenen en na een paar gezellige uurtjes, ook met de burens, klommen onze britsen op voor de nacht.

Dag 9

Rond 6.30 uur was iedereen wakker. We reden inmiddels door de Loreley, altijd weer een leuk stukje. Na een ontbijtje reden we rond 9.15 uur het station van Dusseldorf binnen.

Het duurde nog een tijd voordat we onze motoren er vanaf konden, maar om 10.15 uur vertrokken. Kees en Vincent wilden op tijd thuis zijn, vanwege andere leuke verplichtingen, dus die gingen "blazen".

Ronald en ik deden het rustig aan. Een koffiestop net voor de Nederlands grens bij Autohof Isselburg. Om 13.15 uur reden we Akersloot binnen. Vandaag nog 259 km.

Kees en Vincent waren, hoorde we later, om 12.30 uur thuis.

Einde van deze prachtige motorweek met zo goed als steeds prachtig weer.

Cor Theissing